

vil gaa den ene Vej eller den anden, hvad enten Trafikken sker over Frihavnen eller over den gamle Havn. Som Forholdet nu er ordnet, er der meget stor Forskel paa den Maade, hvorpaa man beregner Taksterne, efter som Varerne komme over Frihavnen eller over den gamle Havn. Naar de komme over Frihavnen, sker Beregningen saaledes, at der gives den Distance, som Varerne komme til at tilbagelægge paa Jærnbanen, et Til-læg af saa og saa mange Kilometer — jeg tror, at 9 Kilometer ere Maksimum —, men saa komme de ved Siden deraf ind under den almindelige Takstberegning, som bevirker, at jo længere Strækning Varerne befordres, desto mindre komme de til at ækvivalere Fragten paa disse 9 Kilometer fra Frihavnen og til Hovedstationen. Man kommer f. Eks. for en Vare, der blot skal gaa til Roskilde, til at betale forholdvis mere, end for en Vare, der skal gaa helt til Sjælland. Det er efter det almindelige Princip, saa vidt jeg ved, for Takster paa de danske Statsbaner, at man faar en Moderation eller en Fordel jo længere Strækning, Varerne befordres paa Banen paa den enkelte Rejse. Det ligger vel for en Del i, at man regner med en saakaldt Konstant, der er ens, enten det er en lang eller en kort Strækning, der tilbagelægges. Men man faar ved Siden deraf ogsaa en Moderation i Forhold til den større Milelængde, der tilbagelægges. Paa selve den nuværende kjøbenhavnste Havnebane hersker der et ganske andet System, idet der, om jeg maa kalde det saa, er et Zonesystem. Der betales en bestemt Fragt enten paa 100 Kilo eller pr. Vognladning i 3 forskellige Takster, nemlig efter som Varerne gaa fra Kvægtorvet til Hovedstationen og omvendt, eller fra Kristiansgade eller fra Havnegade og omvendt. Taksterne ere, efter hvad der er opgivet mig, 3, 4 og 5 Øre, denne Betaling erlægges ensartet, hvad enten Varerne derefter føre 10 eller 100 Mil paa den Rejse paa de danske Statsbaner. Det vil være klart for det ærede Medlem, at derved kommer man i mange Tilfælde til at betale Transporten adskillig dyrere, eftersom man tager Varerne ad den gamle Havnebane eller over Frihavnen. Naar nu Forholdet bliver dette, at man kan føre helt rundt fra Frihavnen til Banestationen, forekommer det mig ogsaa, at

det bliver nødvendigt, at man gennemfører et ensartet Princip i Beregningen af Bederlaget for Rejser paa denne Havnebane. Man burde vel endog saa gaa saa vidt, at der bliver den samme Takst, hvad enten man fører kort eller langt paa denne Havnebane, idet det vistnok bliver temmelig vidtløftigt at regne med saadanne forskellige Zoner; og det er vel noget, man heller ikke vilde indføre i det Tilfælde, at Banen gik over Frihavnen. Jeg tror, at naar Forholdene ved denne Ringhavnebane indrettes saaledes, at Varerne kunne dirigeres baade den ene og anden Vej, og der bliver en ensartet og ligelig Takst, vil først derved den forbedrede, udvidede Havnebane faa sin fulde Betydning ikke alene for Kjøbenhavns Handelsstand, men ogsaa for alle de Landboere, der forsyne sig gennem Kjøbenhavn. Der vil ogsaa opnaas en Ting til, nemlig, at der vil opstaa Ligestillethed mellem Frihavnen og den gamle Havn, i Punkt, som den høieste ærede Trafikminister jo, da vi forhandlede om Frihavnen, vedkendte sig som det Standpunkt, han stod paa, saaledes, at der altsaa ikke ved at dirigere et Skib til Frihavnen, derved skulde kunne opnaas en billigere Fragt og Takst, end ved at dirigere det til den gamle Havn og til de Pakhuse, der ligger der. Det beror ofte paa en Tilfældighed, om et Skib skal gaa til det ene eller andet Sted. Den sidste ærede Taler fremhævede de forskellige Interesser, som Bankerne kunne have derved; men saa vidt jeg ved, afgøres det vel ogsaa af, hvem der er Modtager af Ladningen, da det vist er dem, der tilsammen eje Halvdelen eller over Halvdelen, som bestemme, hvor Skibet skal lægge til i Havnen. Nu kan det altsaa hændes, at naar der kommer et Skib, saa forlange Modtagerne af Halvdelen, at det skal lægge til i den gamle Havn, medens en Del Varer skal lægges ud i Frihavnen eller omvendt. Kun ved at gennemføre en ensartet Takst vil man stille disse to Havne ens. Paa dette Punkt er der jo ikke nogen Grund til at etablere en Forskel.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer slev): Ved at bygge det her foreslaede Stykke Havnebane vil man, som det er blevet sagt, faa en Rundbane, der fører fra Hovedstationen til Frihavnen og fra